

چرا ضدانقلاب بر استفاده از واژه «حمله شیمیایی» به مدارس اصرار دارد؟

در گزارش پیش رو به علل پافشاری رسانه های معاند بر استفاده از واژه حمله شیمیایی به مدارس پرداخته ایم.

به گزارش سایت خبری پرسون، تلاش همه جانبه برای زنده کردن مفهوم هراس آور «حمله شیمیایی» در ذهن شهروندان کشوری که یکی از بزرگترین قربانیان سلاح های شیمیایی اعطایی کشورهای غربی به صدام معدوم است، به طور قطع از پیگیری سناریوی پیچیده از سوی معاندین برای ضربه به امنیت روانی جامعه ایران حکایت می کند.

رسانه نزدیک به شورای عالی امنیت ملی در گزارشی نوشت: طی چند هفته گذشته و به ویژه چند روز اخیر موضوع بدحالی برخی دانش آموزان دختر در تعدادی مدارس کشور به یکی از موضوعات پرتکرار در رسانه ها تبدیل شد و به دلیل حساسیت موضوع، رئیس جمهور محترم با ورود به این مسئله، وزارت کشور را مسئول رسیدگی به این پرونده کرد.

گرچه ابعاد این رخداد از نظر عددی بسیار محدود است لیکن از آنجا که با سلامت دختران نوجوان در ارتباط است نگرانی توأمان خانواده ها و مسئولین را در پی داشته است.

از سویی؛ با وجود بررسی های همه جانبه دستگاه های مسئول، چنانچه در بیانیه روز گذشته وزیر کشور نیز بیان شد، گرچه سرخ هایی در این رابطه به دست آمده اما هنوز نمی توان درباره ریشه اصلی بروز این اتفاق، اظهار نظر قطعی کرد.

با این حال؛ واکاوی ابعاد موضوع چند نکته اساسی را به دست می دهد:

نخست؛ بررسی های انجام شده تاکنون نشان می دهد که از نقطه نظر عامل پدید آورنده بدحالی دانش آموزان، دست کم چهار دلیل وجود داشته است:

– در موارد خیلی معدودی، آثار و علائم بالینی، مشترک بوده و چنانچه در بیانیه وزیر محترم کشور بدان اشاره شده، نتیجه بررسی های وزارت بهداشت در خصوص تشخیص دقیق عامل این مسئله، بلافاصله پس از نهایی شدن به اطلاع عموم خواهد رسید.

– در برخی موارد، علائم مشاهده شده مشترک نبوده که می تواند نشانه ای از غیر همسان بودن ریشه رخداد در مناطق مختلف باشد.

– عامل بروز اتفاق در برخی موارد هم خود دانش آموزان بوده اند که از سر بازی گوشی دست به چنین اقداماتی زده اند. از این نوع اقدامات در گذشته به کرات از سوی دانش آموزان و در مدارس مختلف با هدف ماجراجویی و شیطنت های دوران نوجوانی انجام شده اما بازتاب زیادی نداشته است.

– در بیشتر موارد اعلام شده نیز، پس از بررسی های دقیق مشخص شده که اساسا اتفاقی رقم نخورده و جو روانی شدید منجر به ترس و وا همه دانش آموزان، اولیاء مدرسه و خانواده ها شده است.

دوم؛ در حالی که دستگاه های مسئول در کشور به ویژه نهادهای مربوطه در حوزه بهداشت و سلامت با جدیت به دنبال ریشه یابی و اقدامات صیانتی در این زمینه هستند، موضوع فوق به سوژه اول رسانه های معاند فارسی زبان نیز تبدیل شده تا طبق معمول با فضا سازی های غیر واقعی، آرامش و امنیت روانی جامعه را به چالش بکشند.

فضاسازی گسترده رسانه های معاند در این خصوص که با تاکید بر استفاده از کلیدواژه حمله شیمیایی به مدارس دخترانه در حال پیگیری است بسیار جالب توجه است، به ویژه آنکه جنس اقدامات و عملیات روانی آنها کاملا با جنس و روند فضاسازی آنها در اغتشاشات پاییز سال جاری مشابهت دارد.

همان گونه که مهمترین تکنیک روانی به کار گرفته شده در جریان اغتشاشات، «اکثريت نمایی» با هدف القاء «توهم بی شمار بودن» بود و البته خروش چند ده میلیونی مردم در راهپیمایی ۲۲ بهمن این سناریو را خنثی کرد، در ماجرای مسمومیت ها هم، این رسانه ها می کوشند این گونه القاء کنند که جمع کثیری از دختران دانش آموز در سراسر کشور هدف حمله شیمیایی! قرار گرفته اند، تا از این رهگذر آرامش روانی جامعه را دست خوش آسیب نموده و نظام را به ناکارآمدی و حتی دست داشتن در این اقدام متهم کنند.

به بیان دقیق تر؛ سناریوی جدید ضدانقلاب، ادامه همان سناریوی اغتشاشات پاییز است که می خواست جامعه زنان، دانشجویان و دانش آموزان و خانواده های آنان را در مقابل نظام قرار دهد اما شکست خورد و این بار از این طریق در پی رسیدن به همان هدف است.

سوم؛ گرچه هنوز امکان اظهار نظر قطعی در مورد ریشه و عوامل این اتفاق وجود ندارد اما فضاسازی رسانه های معاند و شبکه های مرتبط با آنها در داخل به ویژه اصرار بر استفاده از واژه هراس آور حمله شیمیایی به مدارس، این گمانه را تقویت می کند که یا آنها خود به هر شکلی، درگیر و عامل این وضعیت

هستند یا دست‌کم فضای پیش‌آمده را فرصتی مناسب برای موج‌سواری و رسیدن به اهداف ضد مردمی خود می‌دانند.

تلاش برای زنده کردن مفهوم هراس‌آور حمله شیمیایی در ذهن شهروندان کشوری که یکی از بزرگترین قربانیان سلاح‌های شیمیایی اعطایی کشورهای غربی به صدام معدوم است، به‌طور قطع از پیگیری سناریوی پیچیده از سوی معاندین برای ضربه به امنیت روانی جامعه ایران حکایت می‌کند.

چهارم؛ در پی تسری اجتماعی این موضوع و ناامنی روانی ایجاد شده برای خانواده‌ها، تجمعات اعتراضی محدودی در مقابل برخی مدارس و ادارات آموزش و پرورش شکل گرفته که شرکت‌کنندگان در آن دو گروه هستند؛ گروه اکثریت شامل مردم و خانواده واقعی دانش‌آموزان است و از حاکمیت مطالبه‌ی پیگیری موضوع را دارند که حق طبیعی آنان بوده و نظام باید پاسخ‌گوی آنان باشد.

گروه اقلیتی هم هستند که مانند اغتشاشات گذشته به‌عنوان بازوی اجرایی معاندین ایفای نقش کرده و هدفشان نه سلامت دانش‌آموزان و پیگیری واقعی موضوع که تشدید ناامنی روانی و ایجاد اغتشاش و درگیری است.

اقدامات این گروه که عموماً هیچ نسبتی هم با دانش‌آموزان ندارند، نه تنها به حل مسئله کمکی نمی‌کند بلکه ضمن تامین خوراک رسانه‌ای برای معاندین، روند بررسی را مختل خواهد کرد و طبعاً نظام اجازه تداوم اقداماتی از این دست را به آنان نخواهد داد.

بر این اساس به نظر می‌رسد؛ باید تا اتمام بررسی‌های دقیق و موشکافانه دستگاه‌های مسئول که همگی با تاکید رئیس‌جمهور برای حل مسئله بسیج شده‌اند، صبروری کرد و با جلوگیری از دامن زدن به شایعات، فضا را برای تسریع در این روند مهیا نمود.

منبع: isna